

IVANA WOJTYLOVÁ – scénář rozhlasové reportáže

Můj tatínek, jak vyplývá z mého příjmení Wojtyla ... pocházel z větve Jana Pavla II. Karola Wojtyly ... čili bývalého papeže. ...jejich tatínkové byli bratřenci, takže já mám fotografie třeba, jak můj tatínek hraje s Janem Pavlem fotbal.

...no já jsem se s ním, bohužel, nikdy nesetkala.

Rodina s polskými kořeny se usadila v Třinci, kde se Ivana Wojtylová 16. srpna 1962 narodila. K nejstarším vzpomínkám paní Wojtylové patří události z 21. srpna 1968. Tehdy jí bylo 6 let.

... velmi živé vzpomínky, fyzické ... prostě takové dunění to bylo, šílené dunění, jak jely ty tanky, vůbec to bylo něco tak v tom zvuku brutálního, i když jsem ten tank ještě neviděla, ale jenom ten zvuk jsem slyšela, že vevnitř někde ve mně jsem cítila, že je to něco strašného.

Paní Ivana vyrůstala v době normalizace, to ji velmi ovlivnilo.

... ta uniformita, vlastně to, co bylo pořád stejné, abychom se jeden od druhého nelišili, snad si nezáviděli, či co bylo smyslem té ideologie, protože my jsme měli všichni stejné kabáty, my jsme měli – se vyráběly třeba tři druhy baloňáku, všichni jsme měli stejné skládací deštníky, což byl neuvěřitelný šlágr, ... všichni jsme měli stejné kuchyňské linky, odpadkové koše, válečky, všechno prostě bylo stejné...

A tak se občas chtěla lišit. Někdy kvůli tomu měla i problémy ve škole.

Já jsem měla džíny, které mi přivezl tatínek z Rakouska, a já jsem v nich šla do školy a paní učitelka mě poslala po všech třídách jsem musela chodit a říkat, že takhle nemá chodit žák oblečený do školy, protože to byla zase lživá propaganda, že jo.

Ivana Wojtylová vystudovala Státní konzervatoř v Ostravě a dlouho hrála v divadle v Českém Těšíně.

Na ty naše hry, na ty premiéry, se chodili dívat horníci a ti horníci nám dávali buď černý puntík, nebo červený puntík ... takže jsme museli poměrně dost makat, abychom se vlezli do hornického vkusu.

...no a samozřejmě v tom repertoáru toho divadla byly věci, které musely zase vyhovovat ideologii režimu, ve kterém jsme vyrůstali, že jo

Podle paní Wojtylové je důležité, aby člověk uměl vnímat hezké věci.

..., aby měl nějaký žebříček hodnot, aby uměl za něčím stát, měl si čeho vážit, aby věděl, co je pokora, co je nějaká vděčnost ...

... ta zeměkoule, ta už bude ve vašich rukou, a je strašně důležité, abyste věděli, že to zlo je velmi nenápadné a plíživé, aby vás to nepřekvapilo nepřipravené.